

[Finansministeren.]

Medlem Hr. Korsgaard. Jeg har ikke noget som helst imod nærmere at drøfte de Forhold, jeg kom ind paa, da jeg fremsatte Tillægsbevillingsloven, idet jeg synes, det er saa alvorlige Problemer, at de godt kan fortjene en Drøftelse.

Det var mig en Glæde, at det ærede Medlem Hr. Korsgaards Udtalelser i de store Hovedlinier med Hensyn til de alvorlige Valutaproblemer faldt nøje sammen med de Anskuelser, jeg har fremsat. Det ærede Medlem Hr. Korsgaard gjorde nogle Bemærkninger om indeværende Aars Finansier og saa tilsyneladende lidt mere optimistisk paa Forholdene end jeg. Jeg tror, det ærede Medlem er enig med mig i, at vi med Hensyn til den Del af Finansaaret, der er tilbage, selv om den er kort, staar usikkert, og derfor er det endnu vanskeligere end ellers paa det nuværende Tidspunkt at give sig til at spaa, som jeg plejer at kalde det, naar man alt for tidligt skal forudsige, hvor stort Overskuddet vil blive. Jeg vil give det ærede Medlem Ret i, at hans tidligere Spaadom om 10 Mill. Kr.s Overskud er gjort til Skamme ved Forhold, man ikke med Rette kunde forlange, han skulde have taget med i sine Beregninger; hvis ikke disse ganske uventede Ting var kommet til, er jeg tilbøjelig til at mene, at det ærede Medlems Forudsigelse vilde have været rigtig.

Med Hensyn til Finanserne for næste Aar gjorde jeg, da jeg forelagde Forslaget til Lov om Tillægsbevilling, nogle Bemærkninger, og det ærede Medlem Hr. Korsgaard kom jo ogsaa lidt ind derpaa. Det ærede Medlem pegede ganske rigtigt paa, at Indtægterne i Aar havde været betydelig større, end de var budgetteret til næste Aar, og at der derigennem var en Margin. Det ærede Medlem tilføjede, at man ved jo ikke, hvordan det vil gaa; det kan jo være, at nogle af de Udgiftsforøgelser, som er forudset, ikke bliver til noget. Det er ogsaa rigtigt, men jeg tror, jeg kan blive enig med det ærede Medlem om, at vi ved den endelige Afslutning af Finansloven er nødt til at budgettere under Forudsætning af de Forhold, som gælder paa det Tidspunkt. Det kan blive forkert baade til den ene og den anden Side, men man kan ikke vælge andet Grundlag, og man maa vælge et Grundlag. Derfor bliver vi nødt til at vælge det Grundlag — der sker jo neppe stor Forandring med Kroneværdien til den Tid i hvert Fald —, at der maa komme meget betydelige Ekstraudgifter til Betaling af Statsgældsrenter, og der maa endvidere regnes med meget bety-

delige Indtægtstab paa Toldafgifterne paa Grund af den Valutaordning, der gælder.

I denne Forbindelse sagde det ærede Medlem Hr. Korsgaard, at det maatte vel være Regeringens Hensigt at foreslaa Valutaloven fornyet, naar jeg regnede med, at den vilde betyde væsentlig Nedgang i Toldindtægterne i Finansaaret. Jeg kan dertil sige, at det er Regeringens Hensigt at foreslaa Valutaloven fornyet, og jeg tror ogsaa, det vilde være umuligt kun at lade en saadan Ordning, som blev vedtaget ved Valutaloven for nylig, gælde et Par Maaneder, medmindre hele Situationen ændrede sig. Situationen ændrer sig sandsynligvis ikke saa stærkt til den Tid, saa man af den Grund kan finde Anledning til at sige, at nu behøver vi ikke Valutaloven længere, og hvis det ikke er Tilfældet, saa kan der ikke være nogen Tvivl om, at der vil fremkomme Forslag fra Regeringen om at forny Valutaloven.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard nævnte Udgifterne til Hjælp til de arbejdsløse. Det ærede Medlem mente, jeg havde regnet dem til ikke at være særlig store, at jeg havde taget dem saadan lidt let, men dog nævnt dem. Jeg synes egentlig ikke, de Udgifter til arbejdsløse, der hidtil har været Tale om, kan siges at være store i Forhold til den Ulykke, som Arbejdsløsheden er for saa stor en Del af Befolkningen, og jeg kan jo heller ikke sige, at det er dem, der, naar man ser hen til næste Aar, kan komme til at true Statens Balance mest. Jeg vil ikke, som det ærede Medlem maaske forudsatte, alene regne med de Udgifter, der falder paa Statskassen, naar der tales om Hjælp til de arbejdsløse; men naar vi taler om Balancen paa Statens Budget, behøver vi i hvert Fald kun at regne med disse Udgifter. Og med de to Love, der hidtil har været behandlet her i Rigsdagen, den Lov, der i sin Tid blev vedtaget, og det Lovforslag, der for Tiden er til Behandling, bliver de Beløb, der kan blive Tale om at udrede fra Statens Side, mellem 7 og 8 Mill. Kr.; og det er jo, set fra Statens Side, et Beløb, der paa ingen Maade rækker saa langt som de andre Forandringer, der kan fremkomme paa Grund af den ekstraordinære Situation.

Hvis der ikke fandtes andre ekstraordinære Ting at frygte med Hensyn til næste Aars Finanslov, saa vilde de 8 Mill. Kr. ikke give nogen som helst Anledning til at foreslaa særlige Foranstaltninger, idet der, som bekendt, for Tiden er budgetteret et Overskud paa Finansloven, saaledes som den foreligger efter anden Behandling, paa